

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΑΛΜΠΕΡ ΝΤΩΜΙΕ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ



ΝΑ βράδυ είχαμε μείνει μόνοι στο σπίτι του με τον Ζερφίμ, τον γνωστό δικηγόρο του Παρισιού. Ή γυναίκα του κι' η κόρη του είχαν πάει στο θέατρο. Ο Ζερφίμ, τρεις φορές την εβδομάδα, απέλευθαινε αυτή τη σχετικά ελευθερία του, ασχτηώντας μαζί μου για τις ιρέλλες τής νεότητός μας. Κι' ομιολογώ ότι ήταν ή μόνης ετυχισημένες όρες τής ζωής του. Αυτές τις στιγμές τά ξεχνούσε όλα. Ή φωνή του έπαιρνε ένα πολύ νεανικό τόνο, τά μάτια του έλαμπαν.

Αυτό τó βράδυ λοιπόν τής ανοίξεως, είχαμ καθήσει στο μπαζόν του αυτοπύ του Ζερφίμ και ίσοιόγαμ σάν νακομμένοι την χίννη τής κοσμοπόλεως.

— Αιόνη τó Παρίσι μόν φαιίνεται ξεακριτικά γοητευτικό, ελτα σό φίλο μόν, γιά νά διακόνη τή απλή τó μός ελχε νακομεί.

— Ο Πάβ Ζερφίμ τευτώθηκε στην πλοήρωμα του, έβγαλε ένα στεναγμό και μ' άπείτησε :

— Κι' ύστερα άπό έκαστό και διακόσια χρόνια, πάλι θά είνε τó ίδιο. Όσο ύπάρχουν άθμορες χορηγίες, γυναικες πρόθυμες πάλτα για μιά περιπέτεια, κι' άνθρωποι πού ξέρουν νά διασκεδάσουν με τόν έρωτα, τó Παρίσι θά είνε τó παράδεισος τών γιενερέδων. Άλλοιόμω στους ύπαιθυσημένους πού μέλουν στή δίχτυα τού γάμου ! Γιατί ή γυναικες είνε όλες άπιστες. Ναι, φίλε μόν... Δέν ξέρω καλά τής γυναικες. Αιότες είνε όλες τους ίδες. Άγαστιόν πένς μ' ύπολογισμó και ξεχνώ τις φησίες τού άνδρός πού τις άγάπησε. Και γιά νά σ' άποδείξω σωστή αυτή την παρατήρησή μόν, θά σού διηγηθώ μιά ύπόθεση πού άσχετήθηκε τελευτά τ' άστικά διακόηρια. Μοι' έόθηκε ή εικασία νά την παρακολουθήσω, γιατί ήμουν δικηγόρος τών συγγενών τού κόμητος Ρόζενταλ, γιά τόν άποτο άλλοστε, καθώς θά ξέρεις, έχουν γράψει ένα σωρό ιστορίες ή έφημερίδες. Αιότος τó άρτοκράτης ήταν τó τύπος τού Παρισίου γιενερέ. Σίχνας κάθε βράδυ στή εύθυμα νυχτερινά κέντρα, έβγαζε τρελλά συζητήματα, τά άποία κέρδιζε πάντα, με την τόλημ του, κ' ήταν ένας άπό τούς γόητες τών σαλονιών. Ο κόμης Ρόζενταλ λοιπόν, ελχε παντρευθεί μιά ύπεροχη γυναικα. Μ' αυτό δέν τόν έαποδέξε νά έχη πολιωνίες έρωτικές περιπέτειες. Άλλά κ' ή άφορη κόμησσα τόν πλήρωσε πάντα με τó ίδιο νόημα μ' Έτσι κανείς δέν ήταν παραπονεμένος άπό τόν άλλο... Ένα βράδι, δύο μιά δέκα χρόνια, σ' ένα χορό μεταμερισμένον, τó κόμης έκανε τή γνωμίμα μίας πολύ άμορφης και γοητευτικής νέας. Ήταν ένα ύπεροχο πλάσμα, σωστό Χερουβείμ. Μιά μάζη μεταξοτή μάσκα άφηνε νά φαίνονται μόνο δύο λεπτά κ' όλόρωρα ζελή και δύο εκφραστικά μάτια, πού πετούσαν φωτιές.

Ο κόμης Ρόζενταλ, ξετρολιμένος μ' αυτή την μοσηρωθή άγνωστο, μεταεγρήθηκε όλη την τέχνη του γιά νά την κατακτήσει. Οί κόποι του όμως πήγαιναν χαμένα. Ή άμορφη νέα ήταν έξυπνη σαν διάβολος. Κατόρθωνε νά ξεφύγει και νά μη δίνη ποτέ μιά άστική απάντησι. Ο πλοσός κόμης άρχισε νά τά χάνει. Πρώτη φορά συντόσε τούς δυσκολίες στην κατάκτησι μίας γυναικος. Κι' αυτή ή κομωδία κράτησε μέχρι τά έξημερομάτα. Τό μόνο πού ελχε καταφέρει νά μάθη, ήταν ότι ή νέα συντόφος του λεγόταν Αλ.αν κ' ότι ήταν ελεύθερη άπο τά παιδιά ! Ο Ρόζενταλ όμως ήξερε καλά ότι ή ετιχη είνουε τούς τολήμοφός. Γι' αυτό, σέ μιά στιγμή, άσπασε την άγνωστη στην άρχαία του και τής έδωσε ένα τόσο παθιμó φιλί, πού την έκανε νά ζαλισθή. Τότε ή συντόφος του έκρανε καλό ότι ήταν πάλι άρα ν' άρχιση νά προάβηη σέ παρασηοήσεις. Άρσηε λοιπόν τόν κόμητα νά την συνδέσει ως τó διαμείσμα τής και μάλιστα τόν παρακάλεσε νά την βοηθήη νά γυθίη, γιατί δέν ήθελε νά ύπαινη την καμάρεια τής. Έπλστα τó ύπέδειξε ότι έπρεπε νά φύγη, γιατί ήταν πολύ κοραμισμένη. Ο Ρόζενταλ πήγε νά τρελλαθή άπο την άπελευθισία του. Έβριγε σάν μεθυσμένος. Μά την ίδια μέρα γύρισε πάλι στή διαμείρωμα τής άγνωστου και τής πρότεινε :

— Έχω μιά άμορη βίλλα στή δάσος τής Βουλώνης. Θά θέλατε νά καθήσετε εκεί πέρα ; Θά σάς έξασαλισώ όλες τις άνέσεις σας κ' ένα απανήμπο τελευτάιόν τίποτο. Έτσι θά μπορέσετε νά καταλάβετε πόσο σάς άγαπώ !...

— Θασμάσα ! Έκανε ή φίλη του. Άς δομασίουμε. Μπορεί πράγματι

κόσμου... Τά μάτια τού Άντριε Σαρμέλ είχαν θαμπώσει άπο τά δάκρυα. «Μά τί μποροΐσα πεινά νά κάνω, Ραούλ ; ελπε πάλι με μισόσθητη φωνή. Ελχεμ σταθή κ' οί δού άτυχοι στόν έρωτα. Και χωρίσαμε, πάλι, γιά πάντα, με μοσημένη καρδιά, σάν δύο άνθρωποι πού ελχαν χάσει τó δρόμó τής εύτυχίας και πού τόν ελχαν ξαναβρή, όταν πεινά ήταν κατάνο και άπελτισμένοι άπο την μάταια άναζήτησι...»

Κι' ό Άντριε Σαρμέλ, θυθίστηκε σέ μιά πένθυμη σιωπή και συνέχισε τó δρόμó του.

ΥΒ ΓΚΑΝΤΟΝ

νά μ' άρέση τόσο πολύ ή βίλλα σας, ώστε κι' εγώ νά σάς άγαθήσω... Άπό εκείνη την ήμέρα νά τόν κόμητα άρχισε ένα τρομερό μαρτύριο. Ή άγαστημένη του έκαψε μαζί του, άπο τής ή γάτα με τόν παντικό. Χίλιες φορές άρχίστηκε να δια έπρεπε νά τελευτώσουν μαζί τής και χίλιες φορές ξαναγύριζε κοντά τής, μετανοιωμένος, και τής ξεπύσε σγηνάμη.

Όστερ' άπό τρία χρόνια, ό κόμης Ρόζενταλ ελχε γίνει τόσο δυστυχής, όσα εγκάτελεμ τή γυναικα του και την τρελή Αλ.αν και πήγε νά μείνη στή Μόντε Κάβλο. Μά ή άνοησία τής φίλης του τόν έκανε νά στενοχωριέται. Τής έγραψε ένα τρυφερό γράμμα και την παρακαλώσε νά πάη κοντά του. Κι' εκείνη πήγε πράγματι, συννοημένη άπο τόν... έξάδελφό τής, ένα ύποπτο ύποκοιμένο, πού άδωνός τήςποσε δαναικά άπο τόν κόμητα και δαρκώς τόν παρακάλεσε νά τού πλέρησει τά χέρη τόν στή χωριολόγη. Ο Ρόζενταλ άπέφερε αυτά τά μαρτύρια, γιατί άγαπούσε παράφορα τή Αλ.αν. Όταν δέ πέθανε ξαιρικά ή γυναικα του σέ μιά κλησι, άπό μιά πολύ...μοσηρωθή ίατρική επέμβασι, ό κόμης δήλωσε στή φίλη του ότι ήταν καιρός νά ξεκαθαρίσουν τούς λογαοισμούς τους. Έπρεπε νά διαλέξη άντón ή τόν εξάδελφό τής.

— Όθλω νά σέ κάνω γυναικα μόν, τής ελε. Καταλόμηνες λοιπόν ότι δέν μπορώ νά βιλέω δίπλα μόν αυτό τó ύποπτο ύποκοιμένο, πού ξέρω καλά ότι είνε φίλος σου.

Έκείνη προσάθηκε νά τού δικαιολογήη. Και γιά νά τού άποδείξη ότι έκανε λάθος, χωρίς με τόν εξάδελφό τής κ' άρρωσθηκε στόν Ρόζενταλ. Ή κάηξε ότι θά γινόταν κόμησσα, την έκανε ν' άγαθήη τόν πλοσο φίλο τής. Ο Ρόζενταλ ελχε καταλάβει έπτελους την άδυναμία τής. Και τότε άπεφάσισε νά την έκδοθή. Σωστά έφτά χρόνια τής έδινε διαρκώς ύποχέσεις και την άφηνε νά ελπίη ότι μιά μέρα θά ελχε στή χέρη τής όλη την τεράστια περιουσία του κ' ότι θά γινόταν μιά μεγάλη άριστοκράτσα. Σαιρικά όμως άρρωσθηκε ό Ρόζενταλ και πέθανε. Ή φίλη του ήταν άπαραγήρητη. Μά ελχε την ελπίδα ότι ό κόμης δέν θά την ξεχνούσε τοιούτιστόν στή διαθήκη του. Ελχαν ζήσει σωστά δέκα χρόνια μαζί. Τού ελχε δώσει τά καλύτερα χρόνια τής ζωής τής. Δέν ήταν λοιπόν δυνατό νά την ξεχάση. Κι' όμως, όταν άνοήτηκε ή διαθήκη τού κόμητος, ή Αλ.αν είδε κατάληξη ότι δέν έλεγε τίποτε γ' αυτήν. Ο κληρονόμος τού Ρόζενταλ, άδερφωφόντας για τις διαμαρτυρίες τής, την έδωκεν άπο τή βίλλα τής, τής πήραν τ' άποκιντό τής, τά πάντα. «Εμεινε μόνη, χωρίς πεντάρα, και άσπυη. Τώρα δέν μποροΐσε πάλι νά στροβίσει στή γοητεία τής άμορφης τής. Κανείς δέν την πρόσεξε. Αναγκάστηκε μάλιστα νά καταφύγη στή ένοσηρία. Με δάκρυα κ' άπόνη, άρηγήθηκε όλη την ίστωρία τής, αλλά δέν κατάρτερε νά στανήση κανέναν. Έτσι ό κληρονόμος τού Ρόζενταλ κέρδισαν την ύπόθεσι κ' ή Αλ.αν έμεινε έρημη κ' άπροσάτητη μέσα στή Παρίσι, χωρίς φίλους, χωρίς τίποτε. Και γιά νά ζήσει, κούλιστηκε στόν ύποκοιμό.

— Βλέπεις, φίλε μόν, με έλεε ό Ζερφίμ, τελευτώντας τή διήγησί του, ή μορφα καμιά φορά πιωρεί τής γυναικες πού παίζουν με την καρδιά τών άνδρών. Ή Αλ.αν ποτέ δέν ελχε άγαθήσει τόν Ρόζενταλ. Έμεινε κοντά του, γιατί ήταν πλοσος και γι' τής έκανε όλες τις ιδιοτροπίες. Όλες τους είνε ίδιες. Άληθινές νηριές... Έκείνη τή στιγμή άνοούστηκαν φωνές και γέλια στή σαλιόν. Ή γυναικα τού Ζερφίμ ελχε γυρίσει άπο τó θέατρο. Ο φίλος μόν έπρεξε κοντά τής, την άγκάλιασε με τρυφερότητα και τή φίλισε. Την όρα όμως πού με κληνήτεις, μού ελτε :

— Καθός βλέπεις, περιποημία σοο μαρφο τή γυναικα μόν, γιά νά τής δίνω λιγώτερες προές τήν εύχαιόσητα νά με βασανίη. Κι' αυτό είνε τó μυστικό τής σελήνηκής εύτυχίας μόν...

ΑΛΜΠΕΡ ΝΤΩΜΙΕ

ΙΑΤΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΡΘΡΙΤΙΔΟΣ

Μιά καλά μέθοδος, την όποια συντόσαν οι γιατροί για την θεραπειά τών ρευματισμών και τής αρθριτίδος, ήλταν νά πάη τó άρρωστος κοντά σέ μιά κηφελή και ή μέλισσες νά τόν τομητών ! Τελευτάως, αυτή ή άλλόκτη θεραπειά άποδείχτηκε έπιστημονικά σωθή, με τή δ' άπορά όμως ότι δέν γίνεται με τόση...φωσικήτητα, διότι είνε έπικινδύν. Ο άρρωστος περιμένει στή κρεββάτι του και ό γιατρος τού κάνει μιά ένεσι, ή όποια περιέχει τó δηλητήριο τών κενταρών, πού ελάγεται άπο τις διάφορες μέλισσες.

Ή θεραπειακή αυτή μέθοδος εφαρμόζεται με λακωρή άποτελέσματα στή Γερμανία και την Άγγλία.

